

КИПРІЯ́Н Мирон Володимирович (27. 07. 1930, м. Винники, нині у складі Львова — 03. 12. 2019, Львів) — художник театру, графік і живописець, реставратор. Син [В. Кипріяна](#). Державна премія України імені Тараса Шевченка (1978). Народний художник України (1988). Орден «За заслуги» 3-го (1997) та 2-го (2010) ступ. Член НСХУ (1969). Закін. Львів. інститут прикладного та декоративного мистецтва (1954; викл. [І. Гуторов](#), [В. Манастирський](#)). Працював у Львові: від 1952 — керівник студії образотвор. мистецтва при Будинку вчителя; водночас провадив реставрац. роботи у Львів. театрі опери та балету, церквах Львівщини, каплиці трьох Святителів у Львові; художником-постановником у театрах: від 1954 — ляльок; від 1957 — укр. драм. театру ім. М. Заньковецької; від 1963 — гол. художником. Ініціював створення 1970 Музею театру ім. М. Заньковецької. Учасник худож. виставок від 1960-х рр. Персон. — у Львові (1994, 2000, 2005, 2010). Для сценогр. творчості К. характерне сучасне осмислення

нац. форми. Оформив вистави: «Фауст і смерть» (1960) О. Левади, «Гайдамаки» (1964; 1988) за Т. Шевченком, «Король Лір» (1969), «Річард III» (1974) та «Отелло» (1985) В. Шекспіра, «Камінний господар» (1971) Лесі Українки, «В степах України» (1972) О. Корнійчука, «Украдене щастя» І. Франка, «Дами і гусари» О. Фредро (обидві — 1976), «Тил» М. Зарудного (1977), «Безталанна» (1987) І. Карпенка-Карого, «Маруся Чурай» за Л. Костенко, «Танго» С. Мрожека (обидві — 1989), «Народний Малахій» М. Куліша, «Павло Полуботок» К. Буревія (обидві — 1990), «Наталка Полтавка» (1991) І. Котляревського, «Ісус, Син Бога живого» (1994) В. Босовича, «Гуцулка Ксеня» (1997) Я. Барнича, «Кайдашева сім'я» за І. Нечуєм-Левицьким (2003), «Сватання на Гончарівці» Г. Квітки-Основ'яненка (2009). Окремі роботи зберігаються у МТМК України, Музеї О. Корнійчука (обидва — у Києві), Музеї комедії ім. І. Франка у Парижі. Автор кн. «Все в минулому...» (Л., 2007) та поет. зб. «Весно моя, ти прекрасна» (Л., 2009).

Основні твори

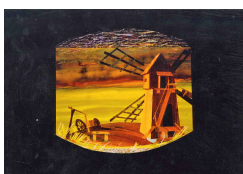
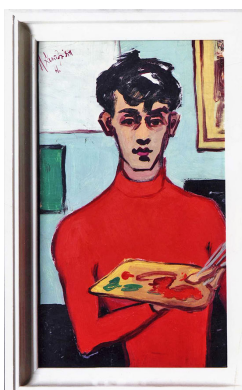
графіка — «Ігор» (1951), «Є. Лисайчук» (1958), «Василь» (1962), «А. Плохотнюк» (1969), «А. Маковецька», «М. Хшановська» (обидва — 1977); живопис — «Б. Стефанівський» (1958), «Л. Оприск-Садова» (1960), «Крим», «Мати», «Автопортрет» (усі — 1961), «О. Вергун-Камінська», «В. Маковецька» (обидва — 1978), «Квіти» (1978; 2000; 2004), «К. Городиський» (1992), «Я. Йосипишин» (2003); серія «З моїх мандрівок по Іспанії» (1986).

Рекомендована література

1. Мирон Кипрія́н: Каталог. Л., 1994.

[А. Г. Бабенко](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Кипрія́н Мирон Володимирович / А. Г. Бабенко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-6274>. – Останнє поновлення : 2025.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).